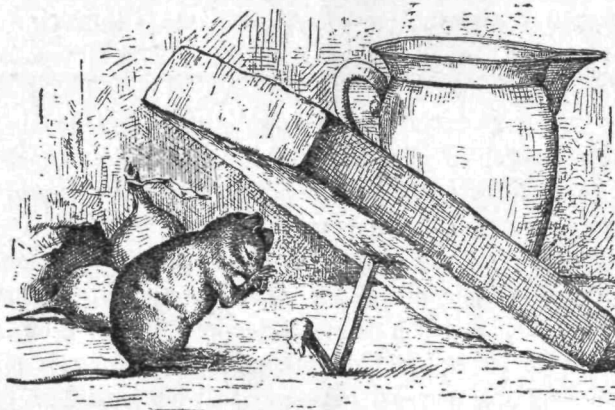

Modra miška.

Miška iz luknjice prileze in ugleda nastavljeno past. „Oho!“ dejala je, „vidiš jo past! Zviti ljudje veliko in težko pločo podpró z drobno paličico, na katero nataknejo najlepši košček slanine, da bi jo miška okusila, sprožila past in se ujela. Ali miši smo modrejše, kakor ljudje. Me dobro poznamo take zvijače. Ne boste me ujeli nè! A povohati,“ dejala je miška, „povohati ukusno slanino pa vže

ko se miška slanine dotakne, lóp! past zagrmí in miška — mrtva leži.

Kdor nevarnost ljubi, pogubi se.

smem: nosek še ne more sprožiti pastí. Slanino pa kaj rada duham.“

Miška smukne v nastavljeno past in prav na láhko povoha slanino. Past je prav rahlo nastavljena, in

Naš pastir.

„Mlada kri pravi: poškočiva! stara pa: počijva!“ Ta prigovor je menda vže od nekdanj veljaven in bode tudi veljal, dokler bode kaj mlade in stare krvi na svetu. Saj smo bili kot otroci tudi mi prav takó razposajeni, kakor ste vi danes. Komaj je zapel zvonec, vže smo se vsipali iz učilnice kot mravlje iz ôtlega panja, če potrkáš nánj. Potem smo pa bežali na vse strani, da nam je odskakovala torbica na plečih in rožljalo pisalno orodje v njej — no prav takó, kakor se vam tudi večkrat primeri. Človek bi bil dejal: „Da bi jih, to se jim muđi domóv!“ Ali varal bi se bil, zeló varal, če bi bil tako trdil. Zdirjali smo le toliko, da smo imeli šolsko poslopje za seboj. Potem smo se pa ustavili in pomenkovali, kam jo udarimo. Če je bilo mrzlo po zimi, šli smo se drsat na Oblasec, mal tolmun sredi nekega travnika. Tam smo uganjali vsakovrstne šale: Vozili drug drugega za roke, drsali se čepé, streljali raco in napravljali ‚vlak‘. Če nas je bilo dosti, naredili smo po dva ‚vlak‘, ki sta se srečavala. Večkrat je trčil drug vlak v drugega in tedaj so padli ‚vozovi‘ vsi navskriž in naredila se je prava živa kopica. In ko smo tako kobarili drug z drugega, ni bilo smeha in vrišča ne konca ne kraja. Pa kaj bi vam pravil še dalje, kako smo ob južnem vremenu postavljali sneženega moža, kako igrali vojsko na kêpe, saj samí prav tako delate. In prav imate. Le poskočite in radujete se ter zahvalite Boga, da vam je dal zdrave in čvrste ude. — Seveda, čez mero ne smete uganjati takih razveseljevanj, da ne bote zgubili preveč dragega časa in žalili svojih ljubih starišev s tem. —